

ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ!!!

Η θρησκεία της αγάπης που κατέστησε τον κόσμο συνέδεσε τη λατρεία της στενά με το νερό-διάφανο και καθαρό. Το νερό του χριστιανισμού είναι ο αγιασμός που φυλάμε δίπλα στο εικονοστάσι, που μας ραντίζει την αρχή της σχολικής χρονιάς ή σε κάθε καινούριο μας ξεκίνημα. Είναι το αγιασμένο νερό του Ιορδάνη, όπου βαπτίστηκε ο Χριστός από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, αλλά και το νερό που ξεπλένει κάθε άνθρωπο από το προπατορικό αμάρτημα και τον παραδίδει στον κόσμο αναγεννημένο πνευματικά. Είναι το νερό της Ζωοδόχου Πηγής που αναβλύζει έξω από τα τείχη της Κωνσταντινούπολης και το νερό με το οποίο ο Χριστός, δίνοντας ένα μάθημα ταπεινοφροσύνης, έπλυσε τα πόδια των μαθητών του. Με νερό ένιψε <<τας χείρας>> του ο Πόντιος Πιλάτος, ελπίζοντας πως έτσι θα καθάριζε και τη συνείδησή του από το κρίμα. Για να εξαγνιστούν οι πιστοί νίβοντας στο μαρμάρινο περιρραντήριο μπροστά από την Αγία Σοφία, όπου η πασίγνωστη καρκινική επιγραφή προέτρεπε : << νίψον ανομήματα μη μόναν όψιν>>. Η εξαγνιστική δύναμη του νερού είναι τόσο ισχυρή, ώστε ολόκληρος ο αμαρτωλός κόσμος πνίγηκε κάτω από τα νερά του βιβλικού κατακλυσμού, για να αναδυθεί καθαμένος, έτοιμος για μια καινούρια αρχή. Η παγκοσμιότητα του μύθου του κατακλυσμού ανακλά τον θαυμασμό του ανθρώπου και το δέος του μπροστά στην δύναμη του νερού και την άρρηκτη σχέση του με την κάθαρση και την ανθρωπογονία. Ο Δίας τιώρησε την κακία των πρώτων ανθρώπων με μια φοβερή πλημμύρα, από την οποία διασώθηκαν μόνο ο Δευκαλίωνας και η Πύρρα. Οι θεοί των Σουμερίων, με την προτροπή του Ενλίλ του πολέμιστή, άνοιξαν τους ουρανοούς με σκοπό να αφανίσουν τους ανθρώπους. Στην Αίγυπτο, ο αρχαιότερος θεός είναι ο Οκεανός, ο Νουν. Οι Ινδοί, που θεωρούσαν ότι στην αρχή υπήρχε μόνο το νερό, επικαλούνται στις παρακλήσεις τους τον Γάγγη μαζί με τη Γη και τον Ουρανό, ενώ οι Σέρβοι πίστευαν πως, από τους πρώτους ανθρώπους, ένας μόνο γλίτωσε από τον κατακλυσμό, καταφεύγοντας στην κορυφή ενός ψηλού βουνού!!!